

Sygn. akt I CSK 1096/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa D. J.

przeciwko B. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) odmawia zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego powodowi od pozwanej.**

UZASADNIENIE

W wyniku rozpoznania apelacji powoda D. J. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 lipca 2013 r. - Sąd Apelacyjny w [...] zmienił ten wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanej B. W. kwotę 90 000 złotych z ustawowymi odsetkami z tytułu zapłaty za imienne akcje spółki G. S.A. w W., zbyte pozwanej na podstawie umowy z dnia 20 lutego 2001 r.; oddalił apelację w pozostałej części i rozstrzygnął o kosztach postępowania. Uwzględnienie powództwa nastąpiło wskutek odmiennej oceny dowodów przedstawionych w sprawie, w szczególności odnośnie do dokumentu mającego dowodzić uiszczenia ceny za akcje.

W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 253 w związku z art. 245 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie i obciążenie pozwanej ciężarem dowodu na okoliczność treści poświadczenia podpisanego przez żonę powoda. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi pozwana powołuje się na oczywistą zasadność skargi, co uzasadnia jednym zdaniem, to znaczy, że Sąd drugiej instancji rażąco naruszył art. 253 w związku z art. 245 k.p.c. „uznając, iż w sytuacji, gdy powód D.J. zaprzecza prawdziwości dokumentu w postaci pokwitowania przyjęcia przez żonę powoda E. J. kwoty 30 000 złotych w związku z zakupem akcji spółki G. opatrzonego jej podpisem, to na pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia, iż przedłożony przez nią dokument pokwitowania świadczy o przyjęciu wyżej wymienionej kwoty za zakup akcji spółki G.”.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego i wspierającej je doktrynie jest utrwalone stanowisko, co oznacza oczywistość skargi kasacyjnej. Ma to być takie naruszenie prawa, które jest widoczne na pierwszy rzut oka, oczywiste na tyle, że rażące, przez co nie wymagające dokonywania szczegółowych i pogłębionych analiz oraz

ocen naruszonego lub naruszonych przepisów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 201 r., II CSK 59/11, nie publ., z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ., z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, nie publ., z dnia 11 lutego 2015 r., V CSK 413/14, nie publ. i z dnia 8 września 2015 r., I CSK 1060/14, nie publ.).

Z dokonanych ustaleń stanu faktycznego i oceny dowodów wynika, że dokument prywatny na który się powołuje skarżąca nie zawiera w swej treści tego, co sugeruje skarga. Ponadto, problem rozkładu ciężaru dowodu w razie kwestionowania prawdziwości dokumentu prywatnego nie odpowiada przesłance oczywistej zasadności skargi. Nie można stwierdzić, aby Sąd drugiej instancji dopuścił się w podnoszonym zakresie jakichkolwiek uchybień, tym bardziej oczywistych i mających wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. W piśmie złożonym w trybie art. 207 § 3 k.p.c. strona powodowa przytoczyła trafnie dodatkowe argumenty wsparte orzecznictwem, z których wynika brak spełnienia przesłanki oczywistości w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Innych zarzutów we wniosku o przyjęcie skargi strona pozwana nie zawarła.

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 398⁹ § 2 orzec jak w postanowieniu, odmawiając stronie powodowej zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego ze względu na nie złożenie odpowiedzi na skargę w rozumieniu art. 398⁷ § 1 k.p.c.